

DR. PÁPAI JÚLIA

Pápai Júlia 1949. július 16-án született a Baranya megyei Túrnyban. Középiskolát a síófoki Perczel Mór Gimnáziumban végezte. Egyetemi tanulmányait az ELTE Természettudományi és Bölcsészettudományi Karán folytatta. 1972-ben biológia szakos középiskolai tanári és pedagógia szakos előadói képesítést, majd 1987-ben pszichológus diplomát szerzett.

A Jászberényi Tanítóképző Főiskola Neveléstudományi Tanszékén kezdett dolgozni 1972-ben, ahol 1986-ig tanított pedagógiai és pszichológiai tárgyakat. Az időközben a Szent István Egyetem Alkalmazott Bölcsészeti Karává vált intézmény 2004-ben újra meghívta oktatni. Főiskolai tanárrá 2008-ban nevezték ki.

1986-ban Budapestre, a Csanádi Árpád Központi Sportiskola tudományos csoportjába került és 1998-ig főállásban, majd részmunkaidőben dolgozott itt. 1991 és 2001 között az iskola fakultációs évfolyamán sportpszichológiát is tanított.

1984 szeptemberétől óraadóként, majd 1998 és 2000 között főállásban docensként dolgozott az ELTE Főiskolai Karának Testnevelés tanszékén. Élettant és anatómiát tanított, valamint Életkorok biológiája címmel speciálkollégiumot vezetett. 2001-től 2008-ig ugyanitt részmunkaidőben oktatott.

2001-től a Mobilitás Sportmódszertani és Kutató Intézet főmunkatársaként dolgozott. Az intézmény jogutódja többszöri névváltoztatással a Nemzeti Utánpótlás-nevelési és Sportszolgáltató Intézet lett, amely intézmény jelenleg is a munkahelye.

Az antropológia, a humánbiológia iránt másodéves hallgatóként kezdett érdeklődni. Harmadévesen került kapcsolatba az ELTE TTK Embertani Tanszékével. Kezdetben a történeti antropológia érdekelte, szakdolgozatát azonban a dermatoglífia témakörében készítette. Egyetemi doktori értekezését 1979-ben védte meg „Főiskolai hallgatónok testi fejlettségének vizsgálata” címmel.

A belföldi aspirantúrárt az antropológia tudományszakon 1982-ben pályázta meg. Ösztöndíjas idejét 1983 és 1986 között az ELTE TTK Embertani Tanszékén töltötte. Aspiránsvezetője Eiben Ottó tanszékvezető volt. Kandidátusi fokozatát „Jászszági 7–14 éves gyermekek növekedése, testi fejlődése és fizikai teljesítménye” című disszertációjával szerezte meg 1993-ban.

Kutatásai a gyermekek növekedésének és testfejlődésének területéhez kapcsolódnak, főleg a testösszetétel, a testalkat és az érés kapcsolatával foglalkozik. Több kutatást tervezett, szervezett és fejezett be eredményesen a közel négy évtizedes pályafutása alatt.

1974-től 2004-ig egyetemi és főiskolai hallgatók testfejlettségét vizsgálta. 1979–1983 között longitudinális növekedésvizsgálatot vezetett Jászberény város általános iskoláiban. 1983-ban megszervezte és lebonyolította a Jászsági Növekedésvizsgálatot, amelyet 20 évvel később megismételt.

Munkatársaival kidolgozta a sportoló fiatalok testösszetételének és érésének longitudinális vizsgálati tervét. E kutatás 1986-ban indult, sportoló és nem sportoló gyermekeket foglalt magába. A nem sportolókat 1991-ig, a sportolókat 2005-ig követték nyomon.

Több pályázatot nyert, ezek részben a tehetséges sportolók testfejlődésével, részben a testi és a pszichikai fejlődés kapcsolatával foglalkoztak.

2001-ben részt vett az elit utánpótláskorú sportolókat tömörítő Héraklész program tudományos tervének kidolgozásában. Vezetője, illetve menedzsere „A tehetséges fiatal sportolók alkati és pszichikus sajátosságai” című projektnek.

Kutatási eredményeit a mindennapi sportgyakorlatban is hasznosítja. Munkatársaival olyan testösszetételi modellt próbált ki, amelynek segítségével becsülni lehetett a sportoló fiatalok csont- és izomtömegét. Kidolgozta a sportolók testösszetevőire vonatkozó percentilis értékeket, valamint az érési mutatók alapján előre jelezhetővé tette a testfelépítésben bekövetkező átalakulásokat és becsülhetővé a felnőttkori testmagasságot.

Önállóan vagy társszerzőkkel 70 tanulmánya jelent meg. Külföldi és hazai tudományos rendezvényeken, konferenciákon 81 előadással, illetve poszterrel szerepelt.

Oktató munkájához kapcsolódóan 1995-től 2006-ig tudományos diákkört vezetett az ELTE Testnevelés Tanszékén. Az általa irányított témákban 21 dolgozatot gondozott. Hallgatói az országos és a nemzetközi tudományos diákköri konferenciákon számos díjat nyertek.

2002-ben munkája elismeréseként az Országos Tudományos Diákköri Tanács a „Tudással Magyarorszáért” emléklakettet adományozta.

2006-ban e feladatköre lezárásaként egy kötetet szerkesztett a hallgatók diákköri dolgozataiból „Fejlődés, fizikai aktivitás, egészség” címmel.

Tagja az Európai Antropológiai Társaságnak, a Magyar Biológiai Társaság Embertani Szakosztályának, a Magyar Sporttudományi Társaságnak. MTA köztestületi tag és két ciklusban tagja volt az MTA. Biológiai Tudományok Osztálya Antropológiai Bizottságának is.

2007-ben a Magyar Köztársasági Ezüst Érdemkereszt kitüntetést kapta.